

Staten til alle ubemidlede syge, uden at denne Hjælp betragtedes som Fattigunderstøttelse eller medførte dennes Følger, og uden Hensyn til, om den syge var Medlem af en Sygekasse eller ikke. Dette Andragende blev, som sagt, indgivet allerede i 1888. Det har ikke senere været optaget, saa man har ikke forsøgt at gennemføre Lovforanstaltninger i den Henseende. Aarsagen dertil har jo navnlig været den, at omtrent samtidig med, at dette Andragende kom ind, blev der fra Regeringens Side forelagt et Lovforslag om anerkendte Sygekasser, som efter 4 Aars Forløb, i 1892, blev ophøjet til Lov, og det var da ret naturligt, da man havde faaet denne nye Lov, at den maatte virke nogen Tid, forinden man paa ny tog dette Spørgsmaal op. Nu tro vi imidlertid, at Sygekasseloven har virket i saa lang Tid, at man har indvundet grundige Erfaringer om, hvor langt denne Lov er i Stand til at række, og hvorledes den i det hele taget har virket, saa at vi nu kunne tage Spørgsmaalet op til fornyet Prøvelse.

Det Forslag, som vi saa forelægge, slutter sig i sine Hovedtræk ganske nøje til den af Sygekasserne i 1888 indgivne Adresse, idet vort Lovforslags § 1 gaar ud paa at foreskrive, at der skal ydes vederlagsfri Helbredelsesmidler til alle her i Landet bosatte ubemidlede syge. Det er Hovedbestemmelsen i Lovforslaget og det hovedsagelige Indhold af den første Paragraf, i hvilken det ogsaa nærmere betegnes, hvori disse Helbredelsesmidler bestaa, og under hvilke Forhold de skulle uddeles.

Forslagets § 2 gaar ud paa at betegne, hvem der skal betragtes som ubemidlede, og hvem som bosiddende her i Landet, hvilke altsaa komme i Betragtning med Hensyn til Ydelsen af de Helbredelsesmidler, som ere foreslaaede i § 1. Med Hensyn til Spørgsmaalet om ubemidlede have vi henholdt os til Bestemmelserne i Sygekasseloven og i Tuberkulose- loven. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der kan betragtes som bosiddende her i Landet, have vi ment, at det bør enhver kunne, som har opholdt sig i Landet mindst 1 Aar umiddelbart forinden den Sygdom, for hvilken han skal behandles, og i øvrigt i et Tidsrum af mindst 1

Aar af den Tid, han i det hele taget har opholdt sig her i Landet, har ernæret sig uden Hjælp fra det offentlige. Dette gælder om alle ikke-forsørgelsesberettigede her i Landet, idet vi selvfølgelig mene, at alle her i Landet forsørgelsesberettigede Personer maa komme ind under Loven.

§ 3 gaar ud paa at yde Ophold til syge, som maatte trænge til en saadan Støtte fra det offentlige Side, og foreskriver, at naar der efter Fattigbestyrelsens Skøn trænges til en saadan Støtte, skal den ydes, uden at denne Hjælp betragtes som Fattighjælp eller medfører dennes Følger. Naar vi ere komne ind paa dette Spørgsmaal om Bidrag fra Staten og det offentlige til syges Ophold, have vi ogsaa optaget Bestemmelserne i Fattiglovens § 61, idet vi mene, at disse Bestemmelser ganske naturligt falde ind under samme Omraade.

§ 4 omhandler Forholdet til den nuværende Sygekasselov, og der have vi ment, at naar det gennemføres, at Helbredelsesmidler i Henhold til vort Lovforslag ydes til alle ubemidlede syge, uden at dette betragtes som Fattighjælp eller medfører dennes Følger, saa kan man ikke mere paalægge Sygekasserne det som Pligt at yde disse Helbredelsesmidler. Men paa den anden Side have vi dog ment, at det burde pointeres i Lovforslaget, at ihvorvel Sygekasserne ikke skulle have en Pligt i saa Henseende, saa maa de dog være berettigede til, hvis de maatte ønske det, at yde saadanne Helbredelsesmidler. Det er jo muligt, at adskillige Medlemmer kunde ønske hellere at faa dem i denne Form end i den, som Lovforslaget foreskriver. Derfor have vi ment, at denne Ydelse fra Sygekassernes Side for Fremtiden bør gøres frivillig og ikke tvungen, som den er nu, hvad de anerkendte Sygekasser angaar.

Endelig skal jeg kun henvisse til Lovforslagets sidste Paragraf, § 6, som omhandler den Maade, hvorpaa Udgifterne skulle tilvejebringes og refunderes, hvilket jeg ikke skal komme nærmere ind paa, men henvisse de ærede Medlemmer til den omhandlede Paragraf i Lovforslaget. Med disse korte Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie i Haab om, at det maa